

Výrok

- 1) *Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 28. září 2011, De Nicola v. EIB (F-13/10) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá návrhová žádání C. De Nicolý směřující ke zrušení rozhodnutí odvolacího výboru Evropské investiční banky (EIB).*
- 2) *Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.*
- 3) *Žaloba podaná C. De Nicolou k Soudu pro veřejnou službu ve věci F-13/10 se zamítá.*
- 4) *C. De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů vynaložených EIB jak v řízení před Soudem pro veřejnou službu, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.*
- 5) *EIB ponese polovinu vlastních nákladů řízení vynaložených jak v řízení před Soudem pro veřejnou službu, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.*

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Chatzianagnostou v. Rada a další

(Věc T-383/13)

(2013/C 313/51)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Řecko) (zástupce: Ch. Makris, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Eulex Kosovo a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu zaprvé rozhodnutí vedoucího mise EULEX Kosovo ze dne 10. května 2013, nadepsané „Konečné rozhodnutí v disciplinárním řízení 02/2013“, které bylo oznámeno žalobci dne 16. května 2013 a zadruhé rozhodnutí vedoucího mise EULEX Kosovo ze dne 10. května 2013, nadepsané „Konečné rozhodnutí v disciplinárním řízení 06/2013“, které bylo oznámeno žalobci dne 16. května 2013;
- zprostit žalobce všech obvinění v disciplinární oblasti, která proti němu vznesla EULEX;

- nařídil EULEX, aby žalobci v rámci tohoto řízení poskytla opisy všech dokumentů obsažených ve sporných disciplinárních spisech, které se ho týkají a
- uložil žalovaným náhradu nákladů vynaložených žalobcem, včetně náhrady odměny zmocněného advokáta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož napadené akty neobsahují žádné odůvodnění a porušují článek 296 SFEU a obecné zásady práva členských států EU, podle nichž veškeré správní akty nepříznivé pro adresáta veřejné správy musí být dostatečně, úplně a specificky odůvodněné. V projednávané věci žalobce tvrdí, že odůvodnění napadených aktů zcela chybí, přestože je z právního hlediska nezbytné a závazné.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalované prostřednictvím napadených aktů porušily právo žalobce na obhajobu vyplývající z EÚLP a obecné právní zásady členských států EU. V rámci disciplinárního řízení 6/2013 byla žalobci uložena disciplinární sankce za jednání, kterého se dopustil, aniž by mu byla písemně sdělena obvinění, čímž byl připraven o možnost uvést důkazy na svou obhajobu. Kromě toho žalobce nemohl uplatnit své právo mít včas neomezený a účinný přístup k právní pomoci, aby se mohl úspěšně hájit prostřednictvím zmocněného advokáta, kterého by si sám zvolil a jenž by byl náležitě připraven a plně byl informován o disciplinárních obviněních vznesených vůči němu v rámci EULEX.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného skutkového zjištění v napadených aktech. Žalobce tvrdí, že druhý napadený akt vychází z rozporuplných a nedostatečných předpokladů a odůvodnění, čímž byla porušena zásada presumpce neviný žalobce a jeho práva nevypovídat ve svůj neprospěch. Tentýž akt obsahuje kromě toho nesprávné právní posouzení, jelikož nezohledňuje skutečnost, že žalobce se dopustil omluvitelného právního omylu nebo alespoň důkazy vznesené ve prospěch žalobce týkající se dosažení dohody a snahy o nápravu.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení článku 19 paktu o občanských a politických právech, článku 10 EÚLP, článku 15 SFEU, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 (¹), směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 (²) a článků 41 a 42 Listiny základních práv EU. Žalobce tvrdí, že napadená rozhodnutí vedoucího mise EULEX, která potvrdila uložení navržených disciplinárních sankcí žalobci, jsou stížena vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, neboť pokud by byla správná, vyhověla by odvoláním žalobce znějícím na zrušení disciplinárních sankcí zejména z důvodu porušení výše uvedených ustanovení týkajících se práva žalobce na přístup ke sporným dokumentům v obou disciplinárních řízeních v rámci EULEX, které se ho týkají.

5) Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené akty porušují zásady proporcionality a ekvity, pokud jde o uložení disciplinárních sankcí žalobci.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, s. 90).

Žaloba podaná dne 29. července 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB a další v. Rada a Komise

(Věc T-386/13)

(2013/C 313/52)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobci: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (oblast Kėdainiai, Litva) a 134 dalších (zástupce: I. Vėgėlė, advokát)

Žalované: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— rozhodl, že žaloba je přípustná;

— zrušil v souladu s článkem 263 SFEU prováděcí rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012, kterým se povoluje vyplácení doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Litvě v průběhu roku 2012 [oznámené pod číslem K(2012) 4391];

— v souladu s článkem 277 SFEU rozhodl, že se neuplatní čl. 132 odst. 2 poslední pododstavec nařízení (ES) č. 73/2009 upravující doplňkové vnitrostátní přímé platby a přímé platby, který stanoví: „[c]elková přímá podpora, kterou lze po přistoupení poskytnout zemědělci v nových členských státech v rámci příslušné přímé platby, včetně všech doplňkových vnitrostátních přímých plateb, nepřesahuje úroveň přímé podpory, na kterou by měl zemědělec nárok v rámci odpovídající přímé platby použitelné v jiných než nových členských státech od roku 2012, přičemž se zohlední použití článku 7 ve spojení s článkem 10“;

— v souladu s článkem 277 SFEU rozhodl, že v článku 10 nařízení č. 73/2009, který stanoví zvláštní pravidla pro modulaci v nových členských státech, se neuplatní ustanovení odstavce 1 „[...] s přihlédnutím ke snížením uplatněným podle čl. 7 odst. 1“;

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení vzniklých žalobcům, ohledně nichž budou Tribunálu předloženy důkazy.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na nedostatečném odůvodnění a nepodloženosti prováděcího rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final

Prováděcí rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012 není dostatečně odůvodněno a je nepodložené, jelikož v něm chybí údaje o jednotnosti (rovnosti) úrovně přímých plateb v nových a starších členských státech Evropské unie.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na skutečnosti, že úroveň přímých plateb v Litvě nedosahuje úrovně dohodnuté v aktu o přistoupení a úrovně přímých plateb v starších členských státech

Skutečná úroveň přímých plateb v Litvě nedosahuje úrovně dohodnuté v aktu o přistoupení ze dne 23. září 2003. V rozporu s aktem o přistoupení bylo nařízení (ES) č. 1782/2003 pozměněno nařízením (ES) č. 583/2004 ze dne 22. března 2004, které stanovilo horní hranici pro vnitrostátní zemědělskou pomoc pro nové členské státy (článek 71c a Příloha VIIIa nařízení č. 1782/2003).

V roce 2012 nedosáhla úroveň přímých plateb v Litvě procentuálně úrovně přímých plateb v starších členských státech: v starších členských státech se modulace uplatňuje jen na platby nad 5 000 eur, což znamená, že modulované (snížené) o 10 % nejsou všechny přímé platby poskytnuté zemědělcům v starších členských státech, ale pouze platby nad 5 000 eur. Je proto nepodložené a protiprávní tvrdit, že v roce 2012 činila úroveň přímých plateb ve starších členských státech 90 % („100 % — modulace 10 %“). Úroveň přímých plateb ve starších členských státech přesahuje 90 %, jelikož část plateb — nepřesahujících 5 000 eur — není modulovaná.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na rozdílech ve výši přímých plateb v Litvě ve srovnání se staršími členskými státy

Přímé platby skutečně vyplacené litevským zemědělci z rozpočtu Unie v roce 2012 patří k nejnižším, nedosahují ani poloviny výše přímých plateb vyplacených ve starších členských státech, dokonce ani po modulaci posledně uvedených plateb o 10 %.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na porušení aktu o přistoupení čl. 10 odst. 1 *in fine* a čl. 132 odst. 2 posledním pododstavcem nařízení č. 73/2009, jakož i prováděcím rozhodnutím Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012 přijatým na základě uvedeného nařízení